

Szegedi lakáspanamák

Titkos tárgyalások, amelyekből megtudjuk, hogyan lehetett 30 ezer forintért lakáshoz jutni

Lapunk tegnapi számában közöltük, hogy a városi ügyészség hónapok óta tartó mélyreható nyomozás során nagyszabású szegedi lakáspanamát tárt fel. Az ügyek vizsgálata nyomán kilenc személyt őrizetbe vettek. Nem kell különösebb kommentár ahhoz, hogy a most már ismert tények alapján véleményünk alkosunk a »felhajtókról«, a »közvetítőkről«, — a lakáspanamázók csereberéjének bűnös üzemleiről. Kísérjük csak figyelemmel a történetet...!

A „közvetítő” mindent elintéz...

Andrásy Imre idős nyugdíjas vasutas az elmúlt év júniusában feleségével úgy határozott, hogy Békéscsabán négyszobás házukat harmincezer forint készpénz és tíz évi havi 600 forintos életjáradékért adják és Szegeden telepednek le. Andrásy több esetben el is jött Szegedre, hogy itt lakást szerezzen, amelyre harmincezer forintot szánt. Felkereste dr. Bertényi Andort, a MÁV igazgatóság lakásügyi előadóját és megkérte őt: segítse lakáshoz jutni. Bertényi meg is ígérte: ő mindent elintéz, hogy Andrásynak Szegeden lakása legyen.

Egy másik alkalommal dr. Bertényi már közölte is a nyugdíjas vasutassal: tud egy kétszobás hallos lakást, amelyet 30 ezer forintért meg lehet kapni csere formájában. Ugyanakkor figyelmeztette a lakásügyi előadó Andrást, hogy az anyagi és az adminisztratív vonatkozású dolgokról ne tárgyaljon, ne szójon senkinek, csak nézze meg a lakást, majd ő mindent elintéz. Elmentek Vető Miklós fogtechnikus Dózsa György utcai lakására. Ott volt dr. László József szegedi ügyvéd, mint Vető »tanácsadója«. Meg is állapodtak a harmincezer forintos vételárban. Andrásy mindjárt átadott 500 forint foglalt Vetőnek, és abban egyeztek meg, hogy a többi pénzt a költözéskor után fizeti ki. Későbbi napokban Andrásy letétbe helyezte 14 ezer 500 forintot dr. Bertényinél, s a pénzt átadta a »közvetítőnek« a »helyszínen«: hadd lássa a lakáseladót, hogy neki van pénze. Dr. Bertényi ekkor azt mondta Andrásynak, hogy előbb Szegeden egy kisebb lakást kell szerezni, és onnan költözik majd cseréivel Vető lakására.

Megjelenik a „felhajtó”

Dr. Bertényi megtudta Péter Pál szegedi fodrásztól — akinek egyébként »kitűnő« értesülései voltak a megüresedő szegedi lakásokról, lakáscserékről! —, hogy a Kormányos utca 23. szám alatt lakó Török Pálné férjhez megy és át akarja adni lakását megfelelő »ellenszolgáltatás« fejében. Dr. Bertényi és Péter felkeresték Törökné: »hivatalos« személyeknek adták ki magukat és kijelentették, hogy a lakásból ki kell költöznie, ha férjhez megy, ha nem, mert a lakást már másnak utalták ki. Fel is mutattak egy hivatalos pecsétes kiutaló határozatot és ugyanakkor felajánlottak Töröknének ötezer forintot. Később a tanács meghozta a véghatározatot az Andrásy és

a Török-né-féle lakáscseréről, melynek értelmében Török-nének Békéscsabára kellett volna költöznie. Erről a cseréről Török-né — vallomása szerint — mit sem tudott!

Váratlan fordulat

Andrásy házat lakással együtt eladta, dr. Bertényinek újabb 15 ezer forintot átadott és beköltözött a Kormányos utcai lakásba. (Török-né időközben férjhez ment.) Ugyanakkor Péter Pál »felhajtó« átadott Török-né férjének ötezer forintot, amelyből visszavett 210 forintot illetékre és »egyéb« költségekre.

Időközben sűrűn jártak Vető nyakára, hogy az most már adja át lakását, mert Andrásy nem tudja hova rakni bútorát. Vető azonban közben elállt a lakáscserétől és más »vizekre« evezett... (Az 500 forint előleget persze »elfelejtette« visszaadni...)

(Folytatjuk)

Munkásönkormányzat — üzemi demokrácia

Az elmúlt év szeptemberében, amikor a kommunizmus javaslatára a SZOT kiadta tervezetét a munkásönkormányzatról, az üzemi demokrácia megvalósításáról, nagy vita kezdődött az újságokban. Különböző vélemények, nézetek cserélődtek ki a vita során. Sok szó esett arról, hogy a munkások képviselői testülete az üzemi bizottság legyen-e, vagy pedig ettől független önkormányzati szerv, mint amilyenek például a jugoszláv munkástanácsok.

A vita kezdete óta

Öt hónap múlt el, s ha kicsit megkésve is, de a Magyar Népköztársaság Elnöki Tanácsának rendelete törvényerőre emelte a munkástanácsok létrejöttét, működését. Munkástanácsaink rövid néhányhónapos fennállásuk óta sok mindenben mentek keresztül. A törvényerejű rendelet körvonalozta tevékenységüket, mégis sok helyen politikai funkciókat igyekeztek ellátni, ilyen irányú határozatokat, követeléseket állítottak fel Szegeden is. Lassan kinővik azonban kezdeti betegségeiket, hibáikat, s ma már a gyakorlati munka során egyre inkább a megfelelő irányba terelődik tevékenységük. Ez a tevékenység azonban még mindig igen kialakulatlan. Az azonos szakmák munkástanácsainak munkájában is még sok eltérés van. A Szalámigvár, a Kéziszerszárműgyár, vagy más üzemekben a munkástanács öntevékenysége, helyes ütközése szép eredményekre vezetett. Egy-két munkástanács tapasztalatai, de még talán az egész város összes munkástanácsai tevékenységének ismerete alapján sem lehet általánosításokat, főleg olyan megállapításokat tenni, hogy valamelyik munkástanács működése mintaképül szolgálhat, vagy valamelyik megnyilvánulás állandó lesz, amelyet követnie kell a többieknek is.

E cikk sem törekedhet arra, hogy olyan tapasztalatok leszáradását végezze el, amely minden időben helytálló lesz, amire már most azt lehet mondani, így csinálják a többiek is. A Szegedi Néplap szerkesztőségében tartott tanácskozáson a munkástanácsok küldötték kérésére alapján vetünk papírra néhány gondolatot az üzemi demokráciáról, a munkásönkormányzatról, a munkástanácsokról, a munkástanácsokról foglalkoztató kérdésekről. Már azt is eredménynek tekintjük, ha egy-két gondolat felvetésével, kifejtésével hozzájárulhatunk az üzemi demokrácia, a munkásönkormányzat fejlődéséhez Szeged üzemében.

Több szegedi üzemi munkástanácsának tagjait aggodalom tölti el, mert úgy látják, hogy egyes hivatali

KÉSZÜL a szakszervezeti törvény

A szaktanács elnöksége élet- és munkakörülményeinek állandó javításán és a szakszervezeti törvény tervezetét, amelynek birtokában a szakszervezetek sikeresen tevékenykedhetnek a dolgozók

Számos fontos javaslat a II. kerületi tanács hétfői ülésének napirendjén

A II. kerületi tanács március 4-én, hétfőn délután 3 órákor tanácsulést tart a Postás Művelődési Otthonban, Vásárhelyi sugárút 21. szám alatt.

A tanácsülés iránt a kerület lakossága körében nagy érdeklődés nyilvánul meg, mivel az ellenforradalmi események óta most először ül össze a tanács, hogy megtárgyalja a kerület problémáit.

Az ülésen Csuri Mihály v. b.-elnök beszámol a tanács legutóbbi ülésén hozott határozatok végrehajtásáról, valamint a titkárság és a szak-

igazgatási szervek az elmúlt hónapok alatt végzett munkájáról. Számos fontos javaslat is elhangzik majd ezen a tanácsülésen.

Az ülésen Csuri Mihály v. b.-elnök beszámol a tanács legutóbbi ülésén hozott határozatok végrehajtásáról, valamint a titkárság és a szak-

Az 1956. október 23 és 1957. február 15-e közötti lakáskiutalásokat felül kell vizsgálni

Megjelent a kormányrendelet a lakásbérletre vonatkozó átmeneti rendelkezésekről

Az 1956. október 23-át követő ellenforradalmi események során — elsősorban a fővárosban — nagy számban történtek önkényes lakásfoglalások. Ily módon a hajléktalan személyeken kívül olyanok is jutottak más lakáshoz, akiknek addig is volt. A hajléktalanná váltak mielőbbi elhelyezése is gyakran elkerülhetetlenül tette a lakásbérletéről szóló rendelkezés megszegését. A tanácsok a lakásokat ebben az időszakra — helyesen — általában csak ideiglenes jelleggel utalták ki.

A kormány most — annak érdekében, hogy a törvényes rend a lakásbérlet területén is helyreálljon — elhatározta, hogy az 1956. október 23 és 1957. február 15 közötti időszakban hozott lakáskiutalási határozatokat felül kell vizsgálni. A határozat

értelmében azzal szemben, aki hajléktalan volt és október 23. és december 31 között lakást önkényesen elfoglalt, nem kell eljárás indítani. (E rendelkezés természetesen nem érinti az önkényes foglaló büntetőjogi felelősségét, ha például magánlakásért, súlyos testi sértés stb. büntetést követte el.)

Azokat az önkényes foglalókat, akik nem voltak hajléktalanok, előző lakásukba —, ha ez nem lehetséges, szükségükre — kell költöztetni, s ellentük helyért eljárást kell indítani. A kormányhatározat értelmében lakás, ideiglenes jelleggel ezentúl nem szabad kiutalni.

Nagy érdeklődés mellett nyílt meg Jánoska Tivadar grafikai kiállítása

Állandó szegedi sarok a Képzőművészeti és Iparművészeti Szalonban

Szombaton délelőtt a Szegedi Kiskereskedelmi Vállalat Klauzál téri Képző- és Iparművészeti Szalonjában Jánoska Tivadar grafikai kiállításának megnyitóján sok érdeklődő jelent meg. A Pozsonyból Szegedre származott művész a tiszai táj és Szeged vidékének ihletett kezű festőjévé, ábrázolójává vált, — amint azt a többi között hangzotta megnyitói beszédeben Tombác Imre, a szegedi városi tanács v. b.-elnöke. A város művészeti fejlődésének nevében meleg szeretettel köszöntötte a művészt, aki hálás szavakkal felelt a meleg ünneplésre.

Jánoska Tivadar, — akinek kiállított műveit tegnapi számunkban jórészt ismertettük — eddig már mintegy száz kiállításon vett részt, képei több külföldi országba is eljutottak. Jelenlegi kiállítása tizedik önálló tárlata, amelynek tematikája főként szegedi vonatkozású.

Halász György, a Szegedi Kiskereskedelmi Vállalat igazgatója, egyébként elmondta lapunk számára nyújtott tájékoztatójában a kiállításon, hogy a Jánoska-kiállítás után, március 20-tól Vinkler László festőművész tárlata nyílik meg a szalonban. A jövőben pedig állandó szegedi sarok létesítenek, hogy a szegedi képzőművészeknek mindig legyen megfelelő nyilvánossági alkalmuk. Így képeiket nemcsak megismerheti a szegedi közönség, hanem a vásárlókat is biztosítani tudják. A kiállításra kerülő képeket természetesen a Képzőművészeti Alap központi zsűrije vizsgálja előzően fölül. Így csak valóban értékes művészi alkotások jutnak el a szegedi vásárlókhöz.

Az algériai békéért

A Francia Kommunista Párt ezen a héten az algériai béke kivívása érdekében mozgósította tagságát. Az algériai békéért indított harci és propaganda hét jelentős eredményeket hoz: a párttagok gyűléseket szerveznek, broszúrákat terjesztenek, házról házra járva agítálnak, küldöttsegeket indítanak nemzetgyűlési képviselőkhöz, városi tanácsokhoz és magukhoz a kormánytagjaihoz is. Sok helyen köröznek békeíveket, s 10 000 számmal gyűlnek az ívek a francia dolgozók aláírásai.

KÉT EV — HUSZEZER ÚJ SZAKMUNKÁS KINÁBAN

A Kínai Népköztársaságban 1952-höz viszonyítva, a szakiskolák száma tizenegyszeresére emelkedett. Az utóbbi két évben 20 000 szakmunkást képeztek ki. Még korábban a szakiskolák egy-másfél év alatt, kettő-három kategóriájú szakembereket bocsátottak ki, addig ma a két éves oktatás végén már 4-5-ös kategóriájú munkások kerülnek ki az iskolákból. A szakiskolák tantervét egy központi állami intézmény állítja össze.